

Arrest

nr. 210 254 van 27 september 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. MEGANCK
Meensesteenweg 454
8501 BISSEGEM

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jordaanse nationaliteit te zijn, op 18 april 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 20 maart 2018 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 24 april 2018 met referentnummer X

Gezien het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 10 juli 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat M. MEGANCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat A.-S. DEBERSAQUES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 5 oktober 2017 dient de verzoekende partij een visumaanvraag in op grond van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 20 maart 2018 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing tot weigering van een visum. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

De verzoekende partij heeft ervoor geopteerd een synthesememorie neer te leggen. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de Vreemdelingenwet, *“doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60”*.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. De Raad stelt ambtshalve vast dat de verzoekende partij op het ogenblik van het indienen van onderhavig beroep amper 16 jaar oud was en dus minderjarig. De Raad herinnert eraan dat de Raad van State reeds geoordeeld heeft dat een niet-ontvoogde minderjarige niet beschikt over de vereiste bekwaamheid om in eigen naam een beroep in te dienen bij de Raad en zich moet laten vertegenwoordigen door zijn vader, moeder of zijn voogd (*cf.* RvS 29 oktober 2001, nr. 100.431). Dit standpunt is *mutatis mutandis* van toepassing op beroepen ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

De Raad oordeelt dat verzoekende partij, als amper 16-jarige, niet bekwaam is om in eigen naam onderhavig beroep in te dienen. Uit niets blijkt dat de verzoekende partij de vereiste bekwaamheid heeft om in eigen naam als 16-jarige een beroep in te dienen bij de Raad.

Hierop gewezen ter terechtzitting stelt de advocaat van de verzoekende partij zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

De verzoekende partij diende, gezien haar minderjarigheid, vertegenwoordigd te zijn door haar ouders of voogd. Aangezien zij evenwel niet wettelijk vertegenwoordigd is, dient vastgesteld te worden dat het beroep onontvankelijk is.

3.2. Ten overvloede wijst de Raad erop dat ambtshalve dient te worden vastgesteld dat het beroep onontvankelijk is bij gebrek aan het rechtens vereiste belang.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148.037). Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat de verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren. Het belang moet bestaan op het moment van het indienen van het beroep en moet tevens blijven voort bestaan tot op het ogenblik van de uitspraak.

Wanneer er twijfel rijst omtrent het belang van de verzoekende partij, komt het de verzoekende partij toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

Ter terechtzitting merkt de Raad op dat uit informatie van de verwerende partij blijkt dat de verzoekende partij in het bezit is gesteld van een F-kaart geldig tot 5 juli 2023. Dit wordt door de advocaat van de verzoekende partij niet betwist. Zij stelt zich met betrekking tot het actueel belang naar de wijsheid van de Raad te gedragen.

Het blijkt dan ook dat de verzoekende partij inmiddels in het bezit werd gesteld van een verblijfskaart geldig tot 5 juli 2023. De verzoekende partij heeft thans dus een verblijfsrecht verkregen dat van dezelfde aard is als het verblijfrecht dat met de thans bestreden beslissing werd geweigerd. De vraag rijst dan ook welk concreet voordeel de verzoekende partij momenteel nog kan bekomen middels een nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Het blijkt dat de verzoekende partij geen nuttige gegevens ter beoordeling aanvoert die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak nog een actueel belang heeft bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752). De verzoekende partij maakt op geen enkele wijze duidelijk welk haar belang is bij het verderzetten van het huidige annulatieberoep. Dit volstaat reeds om het beroep te verwerpen (RvS 30 juni 2004, nr. 133.373).

Uit wat voorafgaat volgt dat de verzoekende partij niet heeft aangetoond dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak nog een belang heeft bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing (RvS 30 oktober 2000, nr. 90.617).

Ambtshalve dient derhalve te worden vastgesteld dat het beroep onontvankelijk is bij gebrek aan het rechtens vereiste belang.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig september tweeduizend achttien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER